

เทศบัญญัติ
เทศบาลเมืองมหาสารคาม

เรื่อง

การควบคุมกิจการเป็น
อันตรายต่อสุขภาพ

ประเภทดีสไก้เทศและคาราโอเกะ

พ.ศ. 2551

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลเมืองมหาสารคาม
เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
ประเภทดิสโก้เทคและคาราโอเกะ พ.ศ. 2551

หลักการ

เพื่อให้การปฏิบัติงานด้านการควบคุมเกี่ยวกับกิจการประเภทดิสโก้เทคและคาราโอเกะ ซึ่งเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ที่ต้องควบคุมในเขตเทศบาลเมืองมหาสารคามให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

เหตุผล

เนื่องจากดิสโก้เทคและคาราโอเกะเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามประกาศกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 จึงเห็นสมควรตราเทศบัญญัติ เทศบาลเมืองมหาสารคามเพื่อควบคุมกิจการประเภทดิสโก้เทคและคาราโอเกะ ซึ่งเป็นกิจการที่มีผลภาวะทางเสียงซึ่งอาจส่งผลกระทบให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพและสูญเสียประสิทธิภาพการได้ยินก่อนวัยอันควรหรืออาการอื่นๆในภายหลัง ดังนั้น เพื่อเป็นการคุ้มครองสุขภาพอนามัยของประชาชน ทั้งผู้ให้บริการและผู้ให้บริการ อีกทั้งเป็นการป้องกันเหตุรำคาญที่อาจเกิดขึ้นแก่ประชาชนผู้อาศัยใกล้เคียงด้วย จึงสมควรมีมาตรการในการควบคุมกิจการประเภทดังกล่าวโดยกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการได้ปฏิบัติตามเกี่ยวกับการควบคุมดูแลกิจการและสถานที่ซึ่งใช้ประกอบกิจการ เพื่อมิให้เกิดผลภาวะทางเสียงอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพและเกิดเหตุรำคาญแก่ประชาชน จึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองมหาสารคาม
เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
ประเภทดิสโก้เทคและคาราโอเกะ พ.ศ. 2551

โดยที่เป็นการสมควรควบคุมกิจการที่ก่อให้เกิดมลภาวะทางเสียง ประเภทดิสโก้เทคและคาราโอเกะ ซึ่งเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพในเขตเทศบาลเมืองมหาสารคาม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2546 ประกอบมาตรา 32 มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 และมาตรา 63 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 เทศบาลเมืองมหาสารคามโดยการอนุมัติของสภาเทศบาลเมืองมหาสารคาม และโดยความเห็นชอบของผู้นำนายการจังหวัดมหาสารคาม จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 เทศบัญญัตินี้เรียกว่า "เทศบัญญัติเทศบาลเมืองมหาสารคาม เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทดิสโก้เทคและคาราโอเกะ พ.ศ. 2551"

ข้อ 2 เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลเมืองมหาสารคาม เมื่อพ้นกำหนดเจ็ดวัน นับแต่วันที่ได้ประกาศโดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลเมืองมหาสารคาม

ข้อ 3 นับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งอื่นใดที่ขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4 ในเทศบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีเมืองมหาสารคาม

“ดิสโก้เทคและคาราโอเกะ” หมายความว่า การประกอบกิจการโรงมหรสพ การจัดให้มีการแสดงดนตรี เต้นรำ รำวง การร้องเพลงบนเครื่องดนตรีหรือมีการจัดอุปกรณ์ร้องเพลงให้ลูกค้าหรือการแสดงอื่นๆในทำนองเดียวกัน ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นสถานที่จำหน่ายอาหารด้วยหรือไม่ก็ตาม

ข้อ 5 ให้กิจการประเภทดิสโก้เทค และคาราโอเกะ เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและต้องอยู่ภายใต้การควบคุมในเขตเทศบาลเมืองมหาสารคาม

ข้อ 6 ให้ผู้ประกอบการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพที่กำหนดไว้ในข้อ 5 ต้องจัดให้มีการปรับปรุงสิ่งที่เป็นต้นกำเนิดของเสียงและทางผ่านของเสียง มิให้มีระดับเสียงเกินกว่ากำหนด ดังนี้

ระดับเสียงภายในสถานประกอบกิจการตลอดระยะเวลาทำการ ต้องมีค่าเฉลี่ยของระดับเสียง(L_{aeq}) ไม่เกิน 90 เดซิเบลเอ และมีค่าระดับเสียงสูงสุด(L_{max}) ณ เวลาใดเวลาหนึ่งไม่เกิน 110 เดซิเบลเอ

โดยมีวิธีการตรวจวัดระดับเสียง ดังนี้

- (1) จุดตรวจวัดระดับเสียงต้องอยู่บริเวณกลางห้องหรือบริเวณที่โดยปกติมีผู้ใช้บริการมาก และอยู่สูงจากระดับพื้นห้องประมาณ 1.20 ถึง 1.50 เมตร
- (2) ตรวจระดับเสียง ณ เวลาใดเวลาหนึ่ง ณ สถานประกอบการเปิดให้บริการ โดยทำการตรวจวัดเป็นเวลา 15 นาที ติดต่อกัน แล้วนำมาหาค่าเฉลี่ยระดับเสียงเฉลี่ย(L_{aeq}) และค่าระดับเสียงสูงสุด(L_{max})

ข้อ 7 ให้ผู้ประกอบการตามข้อ 5 ต้องขออนุญาตควบคุมการใช้เสียง โดยยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น และจะต้องนำหลักฐานดังต่อไปนี้มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

- (1) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- (2) สำเนาทะเบียนบ้าน
- (3) แผนผังแสดงบริเวณที่ตั้งของสถานประกอบกิจการ

ข้อ 8 เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะดำเนินการออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งใบอนุญาต พร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอรับใบอนุญาตตามข้อ 7 ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอตามข้อ 7 ครบถ้วนถูกต้อง

ข้อ 9 ผู้ได้รับใบอนุญาตประสงค์จะขอต่อใบอนุญาตดังกล่าว จะต้องยื่นคำขอต่อใบอนุญาตภายในสามสิบวันก่อนสิ้นอายุใบอนุญาต

ข้อ 10 ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการ จะต้องชำระค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามอัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตท้ายเทศบัญญัตินี้ และจะต้องชำระค่าธรรมเนียมในวันที่มารับใบอนุญาตหรือวันที่ยื่นขอต่อใบอนุญาต แล้วแต่กรณี

ข้อ 11 ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการ จะต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานประกอบกิจการ ตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ 12 ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการรายใด ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามเทศบัญญัตินี้ หรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 หรือกฎกระทรวง หรือประกาศกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ทำการแก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าผู้ได้รับคำสั่งไม่แก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้องได้ หรือผู้ได้รับคำสั่งไม่แก้ไขปรับปรุงภายในเวลาที่กำหนด ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตภายในเวลาที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการรายได้ ถูกพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป และมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก หรือต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 หรือการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามวรรคหนึ่ง ก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้

ข้อ 13 ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้ จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลงสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ 14 ผู้ประกอบกิจการรายได้ไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษตามบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 15 ให้นายกเทศมนตรีเมืองมหาสารคามรักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑ เดือน มกราคม

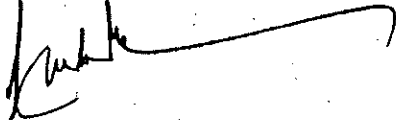
พ.ศ. 2551

(นายทิตติรัตน์ ประสพสันต์วัฒนา)

นายกเทศมนตรีเมืองมหาสารคาม

เห็นชอบ

(นายรังสรรค์ เพียรอดวงษ์)

ผู้ว่าราชการจังหวัดมหาสารคาม

28 S.A. 2550